

Daj v nas dobroto pšenice,
v ljubezen nam bodi kri,
da bodo naše dlani
bližnjemu tolažnice.

Ostani pri nas, ostani,
mrak nas preti zadušiti.
Daj nam sebe piti,
z duhom nas nahrani.

MIRAN JARC

KADAR NAS KDO ZAPUŠČA...

Kadar nas kdo zapušča
za vekomaj,
nas njegovih oči sijaj
zbudi iz dnevnega hrušča

v bolečino čudnega spoznanja:
tujec si [saj se nikoli poznali nismo]
in bližnji si [iz svetega pisma]...
nemirno v svetlobi kesanja:

toliko smo govorili,
tolikrat smo se gledali,
pa si nismo src izpovedali,
slepi smo se tajili.

Zdaj si ptič iznad našega obzorja,
zate smo ribe v mračju vodá,
ta praznota je mrzla témá,
med nami in teboj je gluhotá prostorja.

Od čudne žalosti je duh naš čist.
Ali je to milost, da smo razprostrti
kot beli prti?
O, da nam odtisne obraz svoj Jezus Krist!